

ورزش همگانی چیست؟

فهرست

صفحه

عنوان

- ۱- مقدمه..... ۲
- ۲- ورزش همگانی چیست و چه تفاوتی با ورزش قهرمانی دارد؟..... ۴
- ۳- فدراسیون همگانی..... ۴
- ۴- ادغام معاونت های ورزشی و همگانی..... ۵
- ۵- بلا تکلیفی فدراسیون همگانی..... ۶
- ۶- گسترش ورزش همگانی زمینه ساز توسعه پایدار کشور..... ۸
- ۷- اداره ورزش های همگانی..... ۱۱

-مقدمه :

ورزش همگانی در بین کشورها از سال ۱۹۰۰ میلادی تاکنون با انگیزه های متفاوتی از جمله: تأمین سلامت جسمی و روانی غنی سازی اوقات فراغت گسترش روابط اجتماعی دور شدن از زندگی ماشینی بازگشت به طبیعت افزایش کارایی زمینه سازی برای رشد ورزش قهرمانی و توصیه پزشکان مورد توجه قرار گرفته است.

در کشور ما ورزش همگانی از سال ۱۳۵۸ تحت عنوان ورزش محلات آغاز و در سال ۱۳۶۲ به صورت تشکی قانونی تحت عنوان جهاد تربیت بدنی رسمیت یافت و رشد و گسترش آن به عنوان اولین وظیفه قانونی کلیه و رسانه های ورزشی به ورزش قهرمانی تاکنون پژوهش جامعی در مورد وضعیت ورزش همگانی ایران انجام نگرفته است.

ابزار جمع آوری اطلاعات در این پژوهش شامل دو پرسشنامه مجزا و محقق ساخته برای آقایان و بانوان بود که برای ادارات کل تربیت بدنی ۲۸ استان کشور ارسال شد و ۲۱ استان اطلاعات شهرستانی هانی که دارای هیات های ورزش همگانی بودند را در خصوص سن، میزان تحصیلات رشته

تحصیلی شغل اصلی سابقه ورزشی و سابقه خدمت رؤسا و تعداد مربیان داوران تاسیسات ورزشی میزان بودجه تعداد شرکت کنندگان در هیات های ورزش همگانی و غیره در شهرستان را در موعد مقرر جهت استخراج و تجزیه و تحلیل داده ها ارسال نمودند

روش تحقیق در این پژوهش از نوع توصیفی و پیمایشی است. داده های بدست آمده از طریق آمار توصیفی از جمله میانگین انحراف استاندارد و آمار استنباطی نظیر آزمون نسبت و مقایسه مینگین مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج بدست آمده نشان داد: که میزان حضور روسای هیات های ورزش همگانی در محل کار برای آقایان ۲۱ ساعت و بانوان ۱۶ ساعت در هفته بوده است. ۴۲ درصد مربیان و ۴۹ درصد داوران تحت پوشش هیات ورزشی همگانی دیپلم و زیردیپلم بوده اند. درصد افرادی که در ایران تحت پوشش هیات ورزشی همگانی آقایان و بانوان ورزش می کنند ۵/۹۲ درصد جمعیت است که در مقایسه با ۲۳ کشور جهان از همه کمتر بود در مورد زمان تشکیل سازمان رسمی برای ورزش های همگانی ایران در مقایسه با ۲۰ کشور جهان در ردیف آخر قرار گرفته است.

درصد شرکت کنندگان در ورزش همگانی ایران از قاره افریقا بیشتر و از سایر قاره ها کمتر بود. میانگین سرانه پرداختی از طرف فدراسیون ورزش های همگانی در سال ۱۳۸۲ برای آقایان ۴۸۴۶۲ ریال و برای بانوان ۱۲۶۹۰ ریال در سال است و ۹۹ درصد هیات های ورزش همگانی هیچ گونه پژوهشی در زمینه ورزش های همگانی انجام نداده و ۸۸ درصد هیات های ورزش همگانی نیز جهت افزایش آگاهی مردم هیچگونه سخنرانی نداشته اند و سطح تحصیلات ۶۵ درصد از روسای هیات هایورزش های همگانی کشور کمتر از کارشناسی است.

در دنیای کنونی ، ورزش از نظر مفهوم توسعه یافتگی معنای گسترده و ژرفی یافته است و تقریباً تمامی کشورها می کوشند تا زمینه های توسعه و گسترش خود را از فراسوی فعالیتهای ورزشی بهتر بشناسند . از طرف دیگر ، کشورهای عقب نگه داشته شده تلاش می کنند با موفقیت در میدانهای ورزشی از رقابت جهانب باز نمانند . بنابراین ورزش پدیده ای همگانی است و با گسترش آن مردم و قشرهای گوناگون یک جامعه از فواید آن بهره مند می شوند .

از این رو ، فراهم آوردن زمینه های لازم برای رشد همه جانبه آن تکلیفی ملی به شمار می رود . همچنین انجام فعالیت های ورزشی ، اوقات فراغت مردم کشورهای مختلف را پر می کند و به جرأت می توان گفت که در برخی از کشورها حتی می تواند در سرنوشت سیاسی ، اجتماعی و اقتصادی از عوامل تعیین کننده باشد .

هرچند ورزش همگانی یک عامل اساسی در تأمین سلامتی و کیفیت زندگی افراد جامعه می باشد ،

ولی مردم بر اساس فرهنگ و نگرش ، باورها و همچنین با توجه به ویژگی های فردی (سن ، جنس ، شغل) و وضعیت مادی خود در ورزش همگانی شرکت می کنند .
زندگی ماشینی امروز ، تحرک بدنی افراد بسیار کم است و مخصوصاً در بین شهرنشینانی ها باعث ایجاد ناراحتی ها و بیماریهای مختلف شده است . ورزش تنها عاملی است که می تواند این کمبود فقر حرکتی را جبران کند و سلامتی را تأمین نماید . از طرف دیگر ، برخورداری از یک زندگی پرثمر و لذت بخش در صورتی میسر می شود که شخص در سنین بالا از سلامتی برخوردار باشند .
چنانچه به همگانی کردن ورزش توجه و برای تمام گروه های سنی برنامه های ورزشی مناسب در نظر گرفته می شود ، یا میادین و امکانات ورزشی توسعه یابد . مردم هرچه بیشتر به ورزش کردن روی می آورند .

با توسعه ورزش بین اقشار مختلف جامعه ، هزینه های مربوط به دارو و درمان کاهش می یابد . اعتیاد و سرگرمی های ناسالم بسیار کم می شوند و کارای بیشتر افراد به زندگی آنها رونق می بخشد .

ورزش به استفاده درست و مثبت از زمان های آزاد و وقت های بیکاری کمک می کند و باعث می شود افراد دور هم جمع گردند و از فرد گرایی جلوگیری می کند . ورزش همچنین تا حدی از رفتارهای ضدبشری و ضداخلاقی جلوگیری می کند . ورزش همگانی را می توان از جنبه های مختلف مانند وضعیت مشارکت افراد ، تنوع فعالیت های بدنی ، جایگاه ورزش همگانی ، نقش رسانه ها در ورزش همگانی و دهها جنبه دیگر مورد بررسی قرار داد .

بنابراین هدف تحقیق حاضر تعیین جایگاه و ارتقاء ورزش همگانی می باشد.

۲- ورزش همگانی چیست و چه تفاوتی با ورزش قهرمانی دارد؟

ساده ترین تعریف این است که ، ورزش همگانی پرداختن عامه مردم به ورزش حتی در زمانی کوتاه با توجه به امکانات موجود و شرایط افراد است و در این میان وظیفه اصلی سازمان تربیت بدنی و نهادهای زیربند دعوت از مردم برای ورزش های همگانی مانند پیاده روی، دوچرخه سواری، کوهپیمایی، دوهای عمومی و ورزش های بومی و محلی است. نگاهی به تأثیر ورزش بر سلامتی جسمانی و روانی و میزان مشارکت مردم در دیگر کشورها نشان از اهمیت آن در زندگی دارد.

۳- فدراسیون همگانی

فدراسیون ورزشهای همگانی جمهوری اسلامی ایران با هدف ایجاد امکانات و بستر مناسب و به منظور

ایجاد نشاط و شادابی در مردم و به دنبال آن بالا بردن سطح مهارت ها در سال ۱۳۷۱ براساس اساسنامه

فدراسیونها تشکیل شد. این فدراسیون در جهان به نام مخفف TAFISA و در آسیا به نام مخفف ASFA

فعالیت می نماید.

در ایران نیز از سال ۱۳۵۸ با به ثمر رسیدن انقلاب اسلامی فعالیتهای ورزشی عمومی و همگانی زیر نظر

تشکیلاتی به نام جهاد تربیت بدنی انجام می شد و از سال ۱۳۶۷ این تشکیلات زیر نظر دفتر امور فرهنگی اجتماعی و ورزش همگانی سازمان تربیت بدنی فعالیت خود را ادامه داد ولی به علت وجود برخی مشکلات از جمله عدم تخصیص بودجه و اعتبار لازم تصمیم گرفته شد که این زیر مجموعه سازمان

تربیت بدنی به یک فدراسیون تبدیل شود.

با هماهنگی کمیته ملی المپیک و با عنایت به اینکه تشکیلات جهانی و آسیایی برای ورزش همگانی

وجود داشت در سال ۱۳۷۱ این زیر مجموعه به عنوان یک

فدراسیون ورزشی شناخته شد و مانند سایر فدراسیونها طبق اساسنامه آن زمان فعالیت خود را آغاز

نمود.

بسیاری از مردم به امر ورزش علاقمندند و تصمیم دارند به ورزش بپردازند، ولی رشته های مختلف

ورزشی و قوانین و مقررات حاکم بر آن، زندگی ماشینی امروز و کم بودن اوقات فراغت و هزینه های بالا

همه و همه دست به دست هم داده اند تا مردم از فعالیت های ورزشی دور شوند. فدراسیون ورزشهای

همگانی با شعار «ورزش برای همه» سعی در نزدیک کردن مردم به ورزش دارد به طوری که معتقد است

که با توجه به سلیقه و علاقه مردم هر کس، هر کجا، هر وقت با هر بودجه بتواند ورزش کند، یعنی مردم

با کمترین امکانات و هزینه به سمت ورزش روی بیاورند و در این راه در تلاش است با همکاری سایر

سازمانها و ارگان ها از جمله صدا و سیما و وزارت کشور و شهرداری ها بستری مناسب برای ورزش آماده

کند.

برای رسیدن به این منظور از طریق تبلیغات در صدا و سیما و رسانه های گروهی در جهت آگاهی

مردم به امر ورزش، سمینارها، مسابقات، کنگره ها و برگزاری کلاس های آموزشی، تهیه تجهیزات مورد

نیاز مثل استقرار میزهای سیمانی، میزهای شطرنج در اماکن عمومی و ایجاد امکانات و ساختن زمین و

وسایل ورزشی در اماکن عمومی (بسکتبال، والیبال و...) و تهیه پوستر و بروشور، کتاب و لباس و توزیع آنها

در بین مردم سعی در گسترش ورزش و در نتیجه تندرستی و سلامتی در بین جامعه دارد و این

فدراسیون با زیر گروههای خود که تحت عنوان انجمن و هیات هستند با توجه به وظایف و اهداف تعریف

شده فعالیت می کنند.

۴- ادغام معاونت‌های ورزشی و همگانی

طرح ادغام معاونت‌های قهرمانی و همگانی سازمان تربیت بدنی، یکی از موضوعات مهمی است که به نظر می‌رسد توجه آنچنانی به آن نمی‌شود. موج جدید تغییرات در راس فدراسیون‌ها که در برخی از آنها

تمام بدنه فدراسیون را در بر گرفته است، این قضیه را کاملاً تحت تاثیر قرار داده و رسانه‌های ورزشی هم

از کنار آن کاملاً بی تفاوت گذشته‌اند.

این در حالی است که ورزش همگانی با سلامت جامعه رابطه‌ای مستقیم دارد و عموم افراد را شامل می‌شود. اما ظاهراً مثل همیشه ورزش همگانی باید در غربت باقی بماند و تصمیم‌گیری‌ها راجع به آن نیز

برای خیلی‌ها اهمیت نداشته باشد.

ادغام دو معاونت همگانی و قهرمانی سازمان تربیت بدنی اگر چه در ظاهر برای گروهی طرحی نو به حساب می‌آید، اما این موضوع قبلاً هم در پیکره سازمان ورزش کشور به چشم می‌آمد که بعدها تفکیک شد و حتی فدراسیون ورزش همگانی نیز شکل گرفت. با این حال مسوولان جدید ورزش کشور تصمیم دارند این دو معاونت را با یکدیگر ادغام و کمیته‌ای با عنوان کمیته همگانی در همه فدراسیون‌ها ایجاد کنند.

۵- بلا تکلیفی فدراسیون همگانی؟

به طور حتم، مسوولان سازمان تربیت بدنی با بررسی تمام جوانب به چنین کاری اقدام کرده‌اند و براین باورند که این طرح جدید می‌تواند به همگانی کردن ورزش کمک بیشتری کند. اما در این میان تکلیف فدراسیون ورزش همگانی چیست؟

سازمان تربیت بدنی به هیچ وجه در نظر ندارد به اجرا و وظایف فدراسیون‌ها بپردازد. بلکه هدف اصلی سازمان، سیاستگذاری و ارائه مشورت، نظارت و جهت‌دهی به فدراسیون‌هاست. افق پیش‌روی سازمان، پرهیز از دخالت در اجراست.

برهمن اساس، پیش‌بینی شده در فدراسیون‌هایی که زمینه حضور و فعالیت ورزش همگانی وجود دارد کمیته ورزش برای همه ایجاد شود. سازمان تربیت بدنی رویکرد ایجاد سلامت، تندرستی، نشاط و شادابی را به عنوان یک اعتقاد پیگیری می‌کند و با بررسی‌های صورت گرفته سهم هر فدراسیون از پرداختن به ورزش همگانی و ورزش قهرمانی تعریف شده است.

بسیاری از مسوولان فدراسیون‌هایی که به نوعی با ورزش همگانی و معاونت آن در ارتباط هستند، نسبت به تصمیم جدید سازمان تربیت بدنی واکنش‌های مثبتی داشته‌اند. این در حالی است که بسیاری از مسوولان فدراسیون‌ها هم از کنار این موضوع بی‌تفاوت گذشته‌اند.

نکته قابل ذکر در خصوص ادغام این دو معاونت، این است که ۲۶ انجمن تحت پوشش فدراسیون ورزش‌های همگانی فعال هستند و کمبود بودجه بزرگ‌ترین مشکل آنهاست.

با ادغام دو معاونت ورزش‌های قهرمانی و همگانی تغییری در رویه و سیستم اداره کردن امور فدراسیون‌ها رخ نخواهد داد این کارشناس در عین حال عنوان می‌کند ورزش همگانی زمینه‌های تبدیل شدن به یک پروژه ملی را دارد و می‌توان در سطوح بالاتر به آن توجه داشت. «فراموش نکنیم که ورزش همگانی با سلامت و نشاط مردم به طور مستقیم در ارتباط است و اگر به این مقوله توجه شود، قطعاً خیلی از هزینه‌ها افت می‌کند، چرا که بیماری‌ها کمتر می‌شود.

۱۸ سال پیش ورزش همگانی با عنوان انجمن جهاد و ارزش در معاونت فرهنگی سازمان فعال بود که بعدها شکل ورزش همگانی را به خود گرفت و در سال‌های ۷۱، ۷۲ بود که فدراسیون این ورزش شکل گرفت. در ۴ سال گذشته ارتقای خوبی پیدا کرد و حتی بخشی را به عنوان معاونت همگانی به وجود آورد.

. در واقع انگیزه‌ای وجود نداشت. به هر حال اعتقادات روسای سازمان تربیت بدنی مساله مهمی است. از نظر من مهم نیست که چه عنوانی برای ورزش همگانی در نظر می‌گیرند، حتی در یک دوره هم آن را تعطیل کردند هستند.

برای رشد ورزش همگانی در جامعه به ۳ فاکتور نیازمندیم:

۱ ایجاد انگیزه که باید برنامه‌ریزی خوبی صورت گیرد تا مردم جذب شوند. ۲ مسائل فرهنگی، باید این ورزش در فرهنگ خانواده‌ها قرار بگیرد. ۳ بسترسازی و ایجاد تجهیزات برای ورزش کردن. بخش‌های اول و دوم خیلی مهم هستند.

فدراسیون ورزش برای همه قصد دارد در سال جدید با تکیه بر کار مضاعف، برنامه‌های جدید خود را اعمال کند. بعد از فرمایشات مقام معظم رهبری این فدراسیون برنامه‌ریزی کرد تا امسال جهش آماری بالایی در ارتباط با جذب مردم و پرداختن آنها به ورزشهای همگانی داشته باشیم. در این راستا آموزش و پرورش، وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، تربیت بدنی، وزارت کار، نیروهای مسلح و حتی اصناف باید در سال جدید به ورزشهای همگانی روی بیاورند.

ورزش همگانی پرداختن عامه مردم به ورزش حتی در زمانی کوتاه با توجه به امکانات موجود و شرایط

افراد است و در این میان وظیفه اصلی فدراسیون ورزش های همگانی توسعه ورزش های همگانی و دعوت از مردم برای ورزش های همگانی مانند پیاده روی، کوهپیمایی، دوهای عمومی و ورزش های بومی و محلی است.

نگاهی به تأثیر ورزش بر سلامتی جسمانی و روانی و میزان مشارکت مردم در

دیگر کشورها نشان از اهمیت آن در زندگی دارد. سازمان بهداشت جهانی با اعلام این که بیماری های

قلبی باعث یک سوم مرگ و میر در جهان است، فعالیت منظم را باعث کاهش خطر مرگ ناشی از

بیماری های قلبی می داند و در کنار آن کاهش فشار خون و خطر ابتلا به دیابت و سرطان روده و سرطان

سینه در زنان از تأثیر مثبت ورزش است.

۶- گسترش ورزش همگانی زمینه ساز توسعه پایدار کشور

به دلیل اهمیت مقوله تربیت بدنی در زندگی روزمره مردم، اصل سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران دولت را موظف کرده است تا به منظور نیل به اهداف متعالی انسانی، همه امکانات خود را برای تربیت بدنی رایگان برای همه و در تمام سطوح به کار برد. در این اصل قانون اساسی، اهمیت توجه به مسأله تربیت بدنی در کنار مسأله آموزش و پرورش مدنظر قرار گرفته و این امر خود حاکی از اهمیت موضوع تربیت بدنی در قانون اساسی است.

با نگاهی به مفهوم تربیت بدنی در می یابیم که تربیت بدنی تمام اشکال فعالیت های جسمانی به منظور آمادگی جسمانی، سلامت روانی و عقلانی و تعاملات متقابل اجتماعی مورد نیاز را مورد توجه قرار می دهد که نتیجه این فعالیت های جسمانی، علاوه بر سلامت جسمانی و روانی افراد جامعه، زمینه مشارکتی مفرح میان اقشار مختلف مردم را فراهم می آورد، مشارکتی که موجب ایجاد روابط اجتماعی مناسب و بنا نهادن ارتباطات و ارتقای روابط سالم میان افراد و گروه های فعال در این امر می شود.

در واقع هدف تربیت بدنی، پرورش و تکامل انسان است، بنابراین فعالیت ها و حرکات های جمعی را ارتقا می دهد و به ساختن سرمایه اجتماعی و تقویت ساختار جامعه کمک می کند. در حالی که ورزش شامل تمام فعالیت های جسمانی است که به منظور رقابت، تفریح، تربیت و سلامتی انجام می پذیرد و در تمام عرصه ها دارای کارکرد است. می توان گفت به طور کلی ورزش به فعالیت های جسمانی که به منظور رقابت و ورزیدگی انجام می گیرد، اطلاق می شود، در نتیجه در ورزش بیشتر جنبه های قهرمانی و حرفه ای فعالیت های جسمانی مورد توجه قرار می گیرد.

آمار ناهنجاری های جسمانی موجود میان کودکان و نوجوانان، به ویژه دختران از جمله: کجی، گودی و گردی پشت، کف پای صاف، پای ضربداری و پرنانزی که توسط معاونت تربیت بدنی وزارت آموزش و پرورش گزارش شده است،

آمار سکتته های قلبی میان جوانان ایرانی و آمار بیماری هایی که تحت عمل قلب باز یا بالن آنژیوگرافی قرار گرفته اند و توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تهیه شده است، نرخ بالای ابتلای

زنان ایرانی به پوکی استخوان نسبت به نرخ جهانی آن، که توسط پایگاه اطلاع‌رسانی پزشکان ایران گزارش شده است و مواردی از این قبیل، لزوم توجه به موضوع تربیت‌بدنی میان اقشار مختلف جامعه و نقش سازمان تربیت‌بدنی را در این خصوص نشان می‌دهد.

این ضرورت در برنامه‌های توسعه نیز مدنظر قرار گرفته به طوری که در برنامه سوم توسعه، سازمان تربیت‌بدنی موظف شد تا طرح جامع ورزش کشور را تهیه کند. در طرح یادشده، ورزش به چهار گروه عمده همگانی، قهرمانی، حرفه‌ای و پرورشی تقسیم شده است.

براساس این تقسیم‌بندی، «ورزش همگانی» به مفهوم «تربیت‌بدنی» و برای عامه مردم، به خصوص شهرنشینان که از زندگی صنعتی برخوردارند، یکی از ضرورت‌های زندگی قلمداد شده است. انجام تحرکات جسمی منظم نه تنها به افزایش آمادگی جسمانی می‌انجامد، بلکه برای تقویت روح و روان نیز مفید است.

براساس آمار اعلام شده سازمان تربیت‌بدنی در کشور ما، تنها ۵ درصد مردم به طور مستمر و سازمان یافته دارای برنامه آمادگی جسمانی هستند در حالی که در برخی از کشورهای توسعه یافته این آمار شامل ۹۰ درصد جمعیت می‌شود.

براساس این، آنچه باید مسأله اصلی دولت باشد و مورد توجه مسئولان کشور قرار گیرد، توجه به گسترش تربیت‌بدنی با مفهوم ورزش همگانی است و مسأله ورزش قهرمانی و حرفه‌ای باید به صورت روش‌های مندرج در بند «ز» ماده ۱۱۷ قانون برنامه چهارم توسعه و با مشارکت یا واگذاری کامل آن به بخش خصوصی، به صورت حاشیه‌ای و در درجه دوم مورد توجه قرار گیرد، در حالی که فعالیت‌هایی که در کشور به آنها توجه می‌شود حاکی از این است که ورزش به مفهوم همگانی در درجه دوم مورد توجه قرار دارد و مسأله ورزش قهرمانی با توجه به رقابت در عرصه‌های بین‌المللی و بعد سیاسی آن بیشتر مورد تأکید قرار گرفته است.

اگرچه این جنبه از ورزش نیز به لحاظ ایجاد و تقویت ارتباطات بین‌المللی بسیار مهم و حایز اهمیت است اما توجه دولت به مصادیق و آثار جانبی مثبت گسترش تربیت‌بدنی در جامعه که سلامت جسمانی و روانی، نشاط و تندرستی را برای تمام اقشار جامعه به ارمغان می‌آورد در مقایسه با نتایج گسترش ورزش قهرمانی و حرفه‌ای از اولویتهای مورد نیاز جامعه است.

اگرچه توجه به ورزش قهرمانی نیز از اهمیت برخوردار است اما به نظر می‌رسد امکانات عمومی کشور باید بیشتر متوجه گسترش تربیت‌بدنی در جامعه باشد و به استناد اصل سوم قانون اساسی کشور،

همه امکانات برای فراهم آوردن تربیت بدنی رایگان برای همه مردم و در تمام سطوح به کار برده شود و ملاک قرار گیرد.

توجه به افزایش تعداد استادیوم‌ها، کمک به باشگاه‌های ورزشی برای پرداخت حق الزحمه‌های کلان بازیکنان و مربیان، برگزاری مرتب مسابقات لیگ‌ها، احداث دهکده‌های المپیک و پروژه‌های پرهزینه ورزشی که فقط برای ورزش قهرمانی و حرفه‌ای مورد استفاده قرار می‌گیرند و قشر محدودی از جامعه به عنوان ورزشکار یا تماشاگر از امکانات آن برخوردار می‌شوند اگرچه مسأله‌ای است که باید به آن پرداخت اما باید در درجه دوم اهمیت و با حمایت و جلب مشارکت سرمایه‌گذاری بخش خصوصی مورد توجه قرار گیرد.

در این زمینه به نظر می‌رسد واگذاری امور باشگاه‌ها به بخش خصوصی، ضمن رونق اقتصاد بخش ورزش، زمینه برنامه‌ریزی برای توسعه تربیت بدنی در مدارس، دانشگاه‌ها، اداره‌ها و محله‌ها را به ارمغان خواهد آورد. سلامت روحی و جسمی و پرورش انسان‌ها زمینه‌های حرکت سریع‌تر به سوی توسعه پایدار کشور را فراهم خواهد کرد.

با نگاهی به قوانین بودجه سنواتی در می‌یابیم عمده اعتباراتی که برای بخش تربیت بدنی و ورزش کشور در نظر گرفته شده است در اختیار ارگان‌هایی قرار گرفته که مسئولیت تولیت ورزش قهرمانی و حرفه‌ای کشور را برعهده دارند با عنایت به بعد بین‌المللی ورزش قهرمانی اگر نخواهیم کاهش در اعتبارات مربوط به مسأله ورزش قهرمانی را به عنوان راهکار حل مسأله پیشنهاد کنیم، باید توجه مسؤولان امر را به سوق دادن امکانات جدید به حوزه ورزش عمومی و همگانی یعنی تربیت بدنی کشور معطوف و تأکید کنیم که سرمایه‌گذاری در این حوزه (به معنای فعالیت جسمانی برای سلامتی نه فعالیت جسمانی برای رقابت) به منظور پرورش انسان‌هایی تندرست برای زمینه‌سازی توسعه پایدار و ایجاد نسلی سالم و شاداب، در درازمدت با دستیابی به جامعه‌ای برخوردار از سلامت (با کاهش هزینه‌های دارو و درمان)، می‌تواند ضمن صرفه‌جویی در اعتبارات درآمد عمومی کشور در حوزه بهداشت و درمان، توجه به مسایل اساسی تر بهداشتی را نیز فراهم کند و با ارمغان سلامتی، کیفیت زندگی آحاد جامعه را تحت تأثیر قرار دهد.

ضمن اینکه توجه مسؤولان تربیت بدنی کشور به تجارب سایر کشورها در زمینه گسترش ورزش همگانی همچون کشور چین، می‌تواند در الگوسازی برای تسریع روند گسترش ورزش همگانی مؤثر باشد.

همچنین تغییر فرآیند ورزش مدارس از محدودیت به ۲ ساعت ورزش در هفته آن هم در فضاهای اغلب نامناسب، به عضویت داریم در یک رشته ورزشی و منوط کردن قبولی به شرط حضور داریم و مستمر در رشته مورد نظر شاید، یکی از روش‌هایی باشد که در درازمدت بتواند نسل آینده را به حضور مداوم در عرصه‌های تربیت بدنی کشور ملزم کند.

۷- اداره ورزشهای همگانی:

اداره ورزشهای همگانی یکی از ادارات تابعه اداره کل تربیت بدنی دانشگاه فردوسی مشهد می باشد که

در ۳ بخش ورزش خوابگاهها، ورزش دانشکده ها، ستاد اردوها، نهضت داوطلبی و مرکز مشاوره ورزشی تحت نظارت معاونت طرح و توسعه مشغول به فعالیت است.

از جمله فعالیتهای این اداره می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- ۱- برنامه ریزی و اجرای فعالیتهای آموزشی - ورزشی خوابگاهها (خواهران - برادران)
- ۲- برنامه و اجرای مسابقات ورزش خوابگاهها به مناسبتهای مختلف (خواهران - برادران)
- ۳- اجرای کلاسهای آموزش همگانی در رشته های ورزشی مختلف در طول روز
- ۴- هدایت و نظارت بر کار اعضای انجمنهای ورزشی دانشکده ها و برنامه ریزی کلاسهای آموزشی و مسابقات درون دانشکده ای توسط کارشناسان ورزش دانشکده ها
- ۵- برنامه ریزی و اجرای برنامه های اردویی و کوهپیمایی ستاد اردوهای دانشگاه
- ۶- مشارکت در اجرای برنامه های موقتی و میزبانی های مختلف با حضور همکاران اداره کل و کارشناسان بخش ورزش همگانی
- ۷- سازماندهی و جذب نیروهای داوطلب دانشجو در طرح نهضت داوطلبی دانشجویی، جهت همکاری در

فعالیت‌های کوتاه مدت (مانند همکاری در میزبانی های مختلف و ...) میان مدت (مانند طرح توزیع پرسشنامه در طول ترم ...) بلند مدت (مانند همکاری در بخش ورزش دانشکده ها و روابط عمومی و ...

۸- مشارکت در برنامه ریزی و اجرای برنامه های ورزشی اوقات فراغت

۹- ارزیابی وضعیت بدنی و سلامت جسمانی دانشجویان و کارکنان دانشگاه در مرکز مشاوره ورزشی

با امید به اینکه ورزش همگانی در سراسر کشور امری الزامی برای تمامی گروه های سنی شناخته و به آن عمل شود.